

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. dubna 2019 v senátě složeném z předsedy Mgr. Daniela Plška a přísedících Mgr. Jaroslavy Baštařové a Ladislava Šálovského,

takto:

Obžalovaní

1/ Ing. J. D.,

nar. XXXX v XXXX, starosta městyse XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX,

2/ J. M.,

nar. XXXX v XXXX, stavbyvedoucí ve společnosti XXXX., trvale bytem XXXX, XXXX,

3/ právnická osoba společnost: XXXX

IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, PSČ: XXXX, (dříve v době spáchání trestného činu od 7. 4. 2008 do 23. 4. 2018 pod obchodním názvem: XXXX),

jsou vinni, že

všichni obžalovaní společným jednáním po vzájemné domluvě:

v období od 25. 7. 2012 do 21. 3. 2014, se záměrem vybudovat Splaškovou kanalizaci v městysu XXXX, okres Jihlava, z dotačních prostředků poskytnutých z rozpočtu České republiky, podal starosta městyse XXXX Ing. J. D. celkem dvě žádosti o dotace, jednak dne 25. 7. 2012 na Ministerstvo zemědělství ČR, číslo EDS: 129D18000 a jednak dne 3. 1. 2013 na Krajský úřad Kraje Vysočina, číslo ID ZZ00544.0001.

Ministerstvo zemědělství ČR vydalo dne 15. 8. 2012 Rozhodnutí o poskytnutí účelové dotace na akci „Splašková kanalizace XXXX“ ve výši dotace 46.222.000,- Kč, identifikační číslo: 129D183004103, a dne 14. 2. 2013 poskytnutí dotace schválil také Krajský úřad Kraje Vysočina ve výši 10.666.405,- Kč, načež dne 17. 4. 2013 byla podepsána Smlouva o poskytnutí dotace, ID ZZ00544.0001, mezi Krajem Vysočina a městysem XXXX zastoupeným Ing. J. D..

Tyto schválené dotační prostředky byly v rámci rozhodnutí o přiznání dotací účelově určeny pouze na výstavbu splaškové kanalizace v městysu XXXX v celkové délce 10.954,20 metrů.

Poté starosta městyse XXXX obžalovaný Ing. J. D. rozhodl, že části splaškové kanalizace, pod označením: sběrač S (v délce 74,08 m), větev S3 (v délce 291,57 m), větev S4 (v délce 87,16 m), větev S9-2 (v délce 247,29 m), větev S9-2-1 (v délce 103,77 m), větev S12 (v délce 167,52 m), větev S14-3 (v délce 167,58 m), větev S15-1 (v délce 111,87 m), větev S16-2 (v délce 112,86 m) a větev S16-6 (v délce 70,70 m), nebudou postaveny (celkem nebylo postaveno 1.434,17 metrů splaškové kanalizace oproti celkovému plánu 10.954,20 metrů, ovšem tyto nepostavené finanční prostředky za nevybudování části splaškové kanalizace v rozporu s rozhodnutími o poskytnutí dotace, v rozporu s Pravidly České republiky – Ministerstva zemědělství č. j. 9316/2009-1000 pro poskytování a čerpání státní finanční podpory v rámci programu 129 180, použil po dohodě s blíže nezjištěným vedoucím pracovníkem společnosti XXXX, IČ: XXXX, což byl zhotovitel splaškové kanalizace v městysu XXXX na základě Smlouvy o dílo č. 292/2012 ze 19. 3. 2012 za celkovou cenu ve výši 85.722.607,- Kč včetně DPH, na výstavbu části dešťové kanalizace pro městyse XXXX.

Společnost XXXX, aby zamaskovala toto nepovolené rozdělení účelově poskytnutých dotačních prostředků, vedla prostřednictvím svého zaměstnance, stavbyvedoucího J. M., nepravdivý stavební deník, na základě kterého následně vystavovala nepravdivé faktury s uvedením stavebních prací, které nebyly prováděny, neboť ve skutečnosti se místo části splaškové kanalizace prováděla dešťová kanalizace a rovněž zajistila nepravdivou dokumentaci skutečného provedení stavby, která byla následně použita k získání kolaudačního souhlasu vydaného dne 8. 11. 2013, což byla nezbytná podmínka pro definitivní přiznání dotace od Ministerstva zemědělství ze dne 21. 3. 2014,

příčemž každý ze spoluobžalovaných se účastnil jednání následujícím způsobem:

obžalovaný Ing. J. D., jako starosta městyse XXXX podepisoval veškerou dokumentaci spojenou s výstavbou kanalizace, podepisoval smlouvy, podával žádosti o dotace a žádosti o proplacení dotace a také jednal se zhotovitelem stavby, společností XXXX, o tom, které konkrétní části splaškové kanalizace se nebudou provádět, aby za tyto nepostavené peníze mohla být vybudovaná část dešťové kanalizace,

obžalovaná společnost XXXX, jako zhotovitel díla, prostřednictvím svých zaměstnanců vytvářela a vedla záznamy o stavbě tak, aby na celý rozsah stavby mohl být vydán kolaudační souhlas, který je též nezbytným dokumentem pro následné definitivní přiznání dotací, tedy konkrétně společnost XXXX, přinejmenším vedla, prostřednictvím svého stavbyvedoucího J. M., stavební deník se zkrácenými či nepravdivými údaji, jako dokumenty skutečného provedení stavby použila projekt a plány neodpovídající skutečnosti, firmě provádějící skutečné zaměření kanalizace sdělila nepravdivé informace o použitých materiálech a rozměrech kanalizace a faktury vystavené za provedenou práci neodpovídaly skutečnosti, neboť byly vystavené pouze za práci na splaškové kanalizaci, přestože v rámci této práce byla prováděna i jiná stavba - dešťová kanalizace,

obžalovaný J. M., jako zaměstnanec společnosti XXXX, a stavbyvedoucí na stavbě splaškové kanalizace v XXXX, odpovědný za vedení stavebního deníku, zkracoval údaje v něm uvedené, když do stavebního deníku zapisoval i práce, které se ve skutečnosti neprováděly, přičemž stavební deník je podkladem pro následné vydávání faktur a je nezbytný pro vydání kolaudačního souhlasu.

Shora popsaným jednáním obžalovaných došlo k použití prostředků získaných účelovou dotací na jiný než určený účel, čímž byla Kraji Vysočina způsobena škoda ve výši 1.366.933,- Kč, což je částka, na kterou městyso XXXX nevznikl (s ohledem na nepostavení celkem 1.434,17 metrů splaškové kanalizace) nárok z celkové poskytnuté dotace ve výši 10.666.405,73,- Kč a Ministerstvu zemědělství ČR zastoupené Finančním úřadem pro Kraj Vysočina ve výši 3.928.870,- Kč, což je částka, na kterou městyso XXXX nevznikl (s ohledem na nepostavení celkem 1.434,17 metrů splaškové kanalizace) nárok z celkové poskytnuté dotace ve výši 46.222.000,- Kč, celkem tedy svým jednáním způsobili škodu 5.295.803,- Kč,

tedy:

obžalování J. D., J. M. a společnost XXXX

použili, v nikoli malém rozsahu, prostředky získané účelovou dotací, na jiný než určený účel a způsobili takovým činem škodu velkého rozsahu.

Tím spáchali

obžalování Ing. J. D., J. M., společnost XXXX

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, 6 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný Ing. J. D.

podle § 67 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 80 denních sazeb po 2.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Obžalovaný J. M.

podle § 67 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 80 denních sazeb po 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců.

Obžalovaná společnost XXXX

podle § 67 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. k peněžitému trestu ve výměře 80 denních sazeb po 35.000,- Kč.

Odůvodnění

1. Z dokazování provedeného u hlavního líčení vzal soud za prokázáno, že obžalovaní J. D., J. M. a blíže nezjištěný vedoucí pracovník společnosti XXXX se v období od 25. 7. 2012 do 21. 3. 2014 dopustili společným jednáním po vzájemné domluvě majetkové trestné činnosti spočívající v neoprávněném použití finančních prostředků získaných účelovou dotací na jiný než určený účel. Se záměrem vybudovat splaškovou kanalizaci v městysu XXXX z dotačních prostředků poskytnutých z rozpočtu České republiky, nejprve obžalovaný Ing. J. D., starosta městyse XXXX, podal dvě žádosti o dotace, jednak dne 25. 7. 2012 na Ministerstvo zemědělství ČR, a jednak dne 3. 1. 2013 na Krajský úřad Kraje Vysočina. Ministerstvo zemědělství ČR vydalo dne 15. 8. 2012 Rozhodnutí o poskytnutí účelové dotace na akci „Splašková kanalizace XXXX“ ve výši dotace 46 222 000 Kč a dne 14. 2. 2013 poskytnutí dotace schválil také Krajský úřad Kraje Vysočina ve výši 10 666 405 Kč a dne 17. 4. 2013 byla podepsána Smlouva o poskytnutí dotace mezi Krajem Vysočina a městysem XXXX zastoupeným Ing. J. D.. Tyto schválené dotační prostředky byly v rámci rozhodnutí o přiznání dotací účelově určeny pouze na výstavbu splaškové kanalizace v XXXX v celkové délce 10954,20 metrů. Poté obžalovaný Ing. J. D. rozhodl, že části splaškové kanalizace v celkové délce 1434,17 metrů nebudou postaveny a tyto neprostatvené finanční prostředky za nevybudování části splaškové kanalizace v rozporu s rozhodnutími o poskytnutí dotace použil po dohodě s blíže nezjištěným vedoucím pracovníkem společnosti XXXX, což byl zhotovitel splaškové kanalizace v XXXX, na výstavbu části dešťové kanalizace pro městys XXXX. Společnost XXXX jako zhotovitel celé investiční akce vedla prostřednictvím svého zaměstnance stavbyvedoucího J. M. nepravdivý stavební deník, na základě kterého vystavovala nepravdivé faktury s uvedením stavebních prací, které nebyly prováděny, neboť ve skutečnosti se místo části splaškové kanalizace prováděla dešťová kanalizace. Rovněž zajistila nepravdivou dokumentaci skutečného provedení stavby, která byla následně použita k získání kolaudačního souhlasu vydaného dne 8. 11. 2013, což byla nezbytná podmínka pro definitivní přiznání dotace od Ministerstva zemědělství ze dne 21. 3. 2014. Společným

jednáním obžalovaných došlo k použití prostředků získaných účelovou dotací na jiný než určený účel, čímž byla Kraji Vysočina způsobena škoda ve výši 1 366 933 Kč a Ministerstvu zemědělství ČR ve výši 3 928 870 Kč, celkem tedy svým jednáním způsobili škodu 5 295 803 Kč.

2. **Obžalovaný Ing. J. D.** (č.l. 1988 a 1797) doznal, že všechny peníze, které byly dány na splaškovou kanalizaci, nepoužil na splaškovou kanalizaci v průběhu stavby. Původní kanalizace měla být použita jako dešťová a měla pro odvod dešťových vod, byla v havarijním stavu, muselo se to řešit. Obecní společnost platila část dešťové kanalizace, platila vodovody, rekonstrukci, byla tam havárie. V roce 2012 byl největší dopad na daňovou výtěžnost obcí, krize vrcholila a neměli opravdu zdroje.
3. Nerozhodl o tom sám. V radě se rozhodli, že dají ty peníze, v tom vidí své pochybení a k tomu se přiznává, použili je a o tom si skutečně vedl veškeré záznamy, protože XXXX nechtěl dát ani korunu navíc. To, co ušetřil na té splaškové, tak prostavěl. Samozřejmě to ani nestačilo, museli tam dát další peníze, vzali si 5 milionový úvěr na vodovody. Myslí si, že to bylo ku prospěchu, protože dělat jednu ulici jeden rok a udělat tam splaškovou kanalizaci a za dva roky tam jít dělat dešťovou by bylo nevhodné nakládání s finančními prostředky. Byla i větev do nezastavěného území, kterou nechtěl stavět, a radní ho přesvědčili, že je potřeba podporovat výstavbu, takže se dělala ta větev. To je také jedna z větví, která byla udělána jakoby neoprávněně. Tato větev byla v projektu od začátku, byla daná i na Ministerstvo zemědělství, všichni věděli, že to jde do nezastavěného území. Co se týče dalších větví, které už byly vybudovány předtím, tak to mělo i jiné hledisko. Měli souhlasy od těch občanů, protože v řadě případů ty větve šly po soukromých pozemcích a ti občané pak odmítali. Dalí místostarostovi souhlas a pak odmítali pustit na ty pozemky. I to byl jeden z důvodů, proč rozhodli, že ty větve dělat nebudou a dali to do dešťové kanalizace.
4. V žádném případě nevznikla škoda České republice, protože vznikla za to jiná kanalizace, která souvisí se splaškovou, potřebovali snížit balastní vody na čistírně odpadních vod. Výše dotace není nároková složka. Vždycky může být dotace krácena. Když na začátku je přiznáno třeba 90%, tak na konci z toho může být 60%. Jestliže kraji peníze za dešťovou kanalizaci jako městys vrátili, tak kraji žádnou škodu určitě nezpůsobili. Jestli způsobil nějakou škodu, tak způsobil městysu za penále, ale nikoliv kraji. Zrovna tak je to s Českou republikou. Finanční úřad provedl kontrolu a vyčíslil nějakou škodu, vůči tomu se odvolali a finanční správa to řeší a není to ještě dořešeno.
5. Na dotazy uvedl, že už neví, kdo přišel s návrhem, že některé z větví nebudou dělat a za peníze se postaví něco jiného.
6. Nesouhlasil jako jediný z rady s tím, že se bude budovat do nezastavěného území, protože investor, pro kterého se to připravovalo, byl trochu pofidelní. Do dneška tam ty domy nejsou, i když se tam teď už intenzivně pracuje.
7. S nejnižším stavbyvedoucím, spoluobžalovaným M., to v XXXX nedomlouval. Pan M. byl nejnižší stavbyvedoucí, měl nad sebou hlavního stavbyvedoucího a ten měl zase nad sebou další. XXXX chtěl udělat tu kanalizaci tak, jak byla v projektu za 71 milionů Kč. Během stavby několikrát museli měnit trasu. Šlo se potokem, skálami, museli improvizovat. Hlavní stavbyvedoucí za ním chodil ohledně víceprací. Je přesvědčen, že kdyby nedržel linii, tak stavba by stála minimálně o 13 milionů víc. Za 71 milionů Kč to bylo postaveno, to nestálo ani o korunu víc.
8. Myslí si, že pan M. nevěděl, z jakých finančních prostředků se stavební práce platí. Spolu nikdy o financích nehovořili.
9. Ke stavebním deníkům obžalovaný vůbec neměl přístup. Stavební deník vedl pan M., ten měl nad sebou hlavního stavbyvedoucího, ten měl zase nad sebou někoho. Provedené práce kontroloval stavební dozor, ten za to odpovídá investorovi. Provedené práce se kontrolovaly, sám na stavbu

chodil denně. Za prováděné práce XXXX vystavil fakturu, stavební dozor ji podepsal a na základě toho obžalovaný dával souhlas k proplacení paní účetní.

10. Prostředky poskytnuté z dotace chodily postupně na běžný účet. Také si na to brali úvěr. Byl velice rád, že protlačil v zastupitelstvu úvěr na 9 milionů, protože z vlastních prostředků museli dát 14 milionů, takže 5 milionů dali a 9 si půjčili. Kdyby měli jiné složení zastupitelstva, možná by si vzali 15-20 milionů a postavili to. Situace ale taková nebyla, tak to řešili takto špatně.
11. Větve kanalizace vybudované v nedávné době byly z jiného materiálu. Zda by se to zjistilo kontrolou neví. Proběhla kolaudace, bylo to zkolaudované, všichni byli spokojeni.
12. Má povědomí, kolik metrů nebylo postaveno oproti původnímu projektu. Odpovídá to tomu, co je uvedeno v obžalobě. Vyčíslil to z nabídky, kterou dal XXXX do výběrového řízení, pak si nechal nacenit dešťovou kanalizaci a striktně trval na ceně, nedal jim ani korunu navíc. Další větve museli platit z FOWY, dělali ještě rekonstrukci vodovodů, protože vodovody byly špatné. Všechno se zkusulovalo na jedno a díky těm vodovodům mají v současné době v obci dostatek vody.
13. Že je dotace jenom na splaškovou kanalizaci věděl. Tenkrát nebyl schopen řešit to jiným způsobem. Jednání na zastupitelstvu byly úmorné. Opozice byla proti všemu.
14. Kraji vrátili peníze i penále bylo zapláceno. Mají možnost požádat o prominutí penále, zatím tak neučinili. Žádají i finanční úřad a čekají na rozhodnutí finančního úřadu a podle toho pak budou postupovat. Na finančním úřadu to není dosud rozhodnuto, je to už z roku 2017, řeší to Ministerstvo financí. Ministerstvo zemědělství to celé dalo na Ministerstvo financí.
15. Rada věděla, že záměrem bude vybudovat splaškovou kanalizaci a budovala se i dešťová kanalizace. Jsou věci, o kterých se jedná na radě a nedává se to do zápisu.
16. **Obžalovaný J. M.** (č.l. 1992 a 1787) vyjádřil souhlas s obžalobou, stavební deník opravdu psal a nikdy se to nedělalo. Plnil příkazy firmy. Pan starosta mu to neříkal, říkali mu to z firmy. Nadřízený byl pan H., vždycky se domlouvali, co se bude dělat. Už si nepamatuje, zda to chtěl pan H., ať to takto píše. Ví, že to neměl dělat. Smysl to mělo, aby to bylo dobře papírově, asi aby odpovídala fakturace, i když tu nedělal. Když fakturujete, tak se fakturovala ta větev. Kdyby to nebylo psané v deníku, tak by to neodpovídalo, bylo by to napadnutelné. Když byla ta větev fakturovaná, tak musela být v deníku.
17. Na dotazy uvedl, že smysl, proč je to takto dohodnuto, chápal tak, že je to kvůli finančním prostředkům. Nevěděl, z jakých prostředků se tato celá velká akce platí, vůbec nedělal fakturaci. Celkovou částku, na kolik přijde vybudování kanalizace, věděl. Nevěděl, zda je to z obecních peněz nebo zda tam jsou nějaké dotační peníze.
18. Co bylo vybudováno, se kontrolovalo v kontrolních dnech. Kontrolní den byl 1x za 14 dnů, tam chodili všichni včetně stavebního dozoru. Dozor neměl žádné výhrady. Neví, zda dozor věděl, že nebyly provedeny všechny práce, tak jak měly být provedeny na splaškové kanalizaci.
19. Už si nepamatuje, co nebylo oproti původnímu projektu postaveno, když něco tam bylo z dřívějšíka. Odpovídá to tomu, co řekl pan D. a tomu, co je uvedeno v obžalobě.
20. Nedal vedení XXXX najevo, že nesouhlasí se zapisováním nepravdivých údajů do stavebního deníku. Spíš chápal, že je to nutné takto psát. Myslel si, že to má dělat z důvodu, aby souhlasil deník s fakturací. Ředitel řekl, že to tak má dělat, tak to tak dělal. Byl zvyklý poslouchat. Standardní to není. Spíš to dělal z toho důvodu, aby to odpovídalo tomu, co se fakturuje. Vědělo se, že se dešťová předtím dělala, myslel, že to bude nějak vykompenzované.
21. Neví, proč se tam nemohlo napsat skutečně, co se udělalo na kanalizaci splaškové a skutečně co se udělalo na dešťové. Bylo to tak vyprojektované, projekt byl na něco, tak jeli podle projektu.

Když mu vedení řeklo, aby zapisoval něco jiného, tak se asi neptal, proč má takto postupovat. Už neví, kdo mu řekl, že daná část kanalizace se nebude budovat. Třeba někdo řekl, že je nepustí na pozemek, tak se rozhodlo, že se to dělat nebude. Sám si to ale nevymyslel. Do stavebního deníku psal, co bylo v projektu.

22. Ve společnosti XXXX byl asi 22 let. Během své praxe v období roku 2014 dělal kanalizace i v jiných obcích, i za dotace. Bylo to třeba v Počátkách. Tam věděl, že je to z dotace. To bylo před touto žalovanou věcí. Tam byl opravdu udělaný projekt a bylo všechno podle projektu. Tam se budovala splašková kanalizace, dešťová ne. Financování bylo z nějakého ministerstva. Vypisování stavebního deníku tam taky bylo. V případě XXXX věděl, že to bylo financováno dotacemi, ale nevěděl přesně z jakého titulu nebo od koho. V případě XXXX nevěděl, jakou část hradí obec ze svých prostředků a co jsou dotace, jaký je tam poměr. Jen věděl celkovou částku.
23. **Mgr. V. Š.** (č.l. 1994 a 1894) za obžalovanou právnickou osobu XXXX se k věci nevyjádřil.

Ve věci byli vyslechnuti následující svědkové:

24. **Svědék R. Š.** (č.l. 1828) ze společnosti XXXX vypověděl, že dostal projektovou dokumentaci s vodoprávním povolením a dělal technický dozor investora. V průběhu stavby se prováděly kontrolní dny, kterých se zúčastňoval. Z průběhu stavby zhotovitel pořizuje stavební deník. Náplní práce svědka bylo kontrolovat, zda práce odpovídá tomu, co je uvedeno v projektové dokumentaci, zejména, aby stavba byla prováděna na pozemcích, které jsou uvedeny na vodoprávním povolení, aby byla správně provedena také po technické stránce.
25. Na dotazy uvedl, že pro něj bylo důležité, že vybudované úseky odpovídají projektu. Nevybavuje si, jestli věděl o tom, že část financí určených pro výstavbu splaškové kanalizace byla použita na výstavbu kanalizace dešťové. Pro dešťovou kanalizaci technický dozor investora nedělal.
26. **Svědék M. L.** (č.l. 1831) vypověděl, že od roku 2010 je členem představenstva XXXX Smlouvu s XXXX zřejmě podepsal. Na její přípravě se nijak nepodílel, smlouva byla standardní. V té době bylo hodně zakázek, hodně se investovalo, bylo potřeba hodně financí k zajištění chodu firmy. Proto osobně vozil faktury na účetní oddělení obce, aby předcházel pozdním platbám. S předmětnou akcí jinak neměl nic společného. O problémech v XXXX se dozvěděl až z tisku v roce 2016, následně se začal doptávat, co je předmětem zakázky. V té době již nikdo ze zaměstnanců zúčastněných na akci ve firmě nepracoval. Na konkrétní dotaz uvedl, že se starostou XXXX D. nejednal a odmítl vypovídat k tomu, kdo s obžalovaným jednat mohl.
27. **Svědék R. H.** (č.l. 1834) působil na předmětné stavbě ve funkci hlavního stavbyvedoucího, odepřel vypovídat, neboť by si tím mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání.
28. **Svědék D. Š.** (č.l. 1843) vypověděl, že v letech 2012-2013 ve společnosti XXXX pracoval na pozici výkonného ředitele, koordinoval činnosti jednotlivých oddělení. Se starostou D. nedomlouval, že by některé části kanalizace uvedené v projektu nerealizovali a místo toho vybudovali část kanalizace dešťové. Není si vědom toho, že by starosta s jakoukoliv osobou ze společnosti XXXX o takovýchto změnách hovořil. Na konkrétní dotaz, zda věděl o tom, že část financí určených na výstavbu splaškové kanalizace bude použita na výstavbu kanalizace dešťové, uvedl, že o tom nevěděl. Stavbyvedoucímu M. nesdělil, aby psal stavební deník i na práce na splaškové kanalizace, které se ve skutečnosti neprováděly.
29. **Svědék J. D.** (č.l. 1994 a 1823) vypověděl, že v XXXX byl v době výstavby kanalizace v obecním zastupitelstvu. V zastupitelstvu dospěli k tomu, že je nutné kanalizaci řešit a bylo nutné rozkopat celou obec. O vybudování kanalizace se nejvíce zasadili pan starosta D. a pan místostarosta M.. Snažil se účastnit všech jednání rady. Jednalo se o věcných záležitostech.

30. Na dotazy uvedl, že do zastupitelstva byl v XXXX poprvé zvolen v říjnu roku 2002. Ing. Š. se objevil někdy v roce 2004, představil se, ptal se na kanalizaci, kterou se chystali dělat. Říkal, že je ředitel stavební firmy a že by mohli pomoci. Pak bylo další funkční období, starosta byl pan J. od konce roku 2006 do roku 2010. Pan D., svědek a pan M. byli zvoleni na konci roku 2010.
31. Kanalizace se začala stavět v roce 2011-2012. Nešlo o to vybudovat jenom splaškovou kanalizaci, bylo třeba udělat dílo celé. Nebylo možné uvažovat tak, že udělají splaškovou kanalizaci, začnou jezdit auta, rozkopou to znova a začnou se zabývat dešťovou kanalizací.
32. Financování nebyla jednoduchá záležitost. Celá částka na financování byla kolem 70 milionů Kč, z toho nejvíc na to přispělo ministerstvo zemědělství nějakých 46 milionů Kč, 10 milionů Kč na to dal kraj. Měli úvěr od nějaké banky a od ministerstva a od kraje to byly dotace.
33. Svědek žádná pravidla pro dotace neviděl. Smlouvu ohledně dotací uzavíral pan starosta. Nevyloučil by, že část dotace byla použita na něco jiného. Věřil by, že šlo o nějakou chybu. Jsou velká obec, nemají ani pořádného odborníka, který by seděl a hlídal to. Starosta je v daném okamžiku nucen zacházet s penězi. O vedení stavebních deníků zhotovitelkou firmou nic neví. Že by se do stavebních deníků v XXXX zapisovaly nepravdivé údaje neví. Nevěděl, že poskytnuté peníze na splaškovou vodu byly použity na dešťovou. Není mu vůbec známo, že by nějaké peníze z dotací zbyly. Dost by se divil, kdyby tak starostlivý starosta jako je pan D. nepoužil, když zbývaly. Myslí si, že jim zbytečné peníze nezůstávaly nikdy.
34. **Svědkyň V. S.** (č.l. 2018) vypověděla, že byla přítomna většině jednání rady a zastupitelstva, protože vždy dělala zapisovatelku těchto jednání. Může jenom potvrdit, že pan starosta vždycky seznámil všechny radní s postupem a s financováním celé akce, takže oni o tom věděli a nejvíc o tom věděl tehdejší místostarosta pan M.. Má pocit, že nemůže být jenom na hlavě pana starosty, že se dělaly nějaké věci mimo, vlastně ta dešťová. U větve S18 byl pan starosta jediný, kdo tu větve dělat nechtěl a rada to odsouhlasila.
35. Na dotazy uvedla, že se probírala na jednotlivých radách městyse skutečnost, že je již z minulosti částečně vybudována splašková kanalizace a že v této části oproti původnímu projektu nebude provedena nově. Každý to chápal jako logický krok, protože tu kanalizaci tam vybudovali před pár lety. Členové rady byli seznámeni s tím, že tyto práce se nemusí dělat, protože se nad tím samozřejmě dohadovali. Závěr z toho byl, že když se to nedělalo, tak se ušetřilo, když se zjistilo, že i dešťová je špatná, tak se použije na dešťovou ta ušetřená částka. Neozval se nikdo s námitkou nebo připomínkou, že dotace je na splaškovou vodu. Brali to tak, jak to je. Nevzpomíná si na to, že by někdo byl proti. Kdo jednal se zhotovitelem o této změně neví, u toho jednání nebyla, ale rozhodně si nemyslí, že by se to probíralo s obviněným panem M.. Kdo za městyse to projednával taky neví. Jak byly propláceny práce za výstavbu dešťové kanalizace neví.
36. Znalecký posudek znaleckého ústavu Provod – inženýrská společnost, s.r.o. (samostatná příloha spisu) vyčísluje hodnotu vynucených přeložek stoky dešťové kanalizace o délce 142,52 metru na celkové náklady ve výši 368 801,54 Kč bez DPH. Znalecký posudek uvádí, že náklady na vybudování kanalizační stoky větve S18 neměly být uznatelnými náklady, tímto je tedy jiné procento nedosažení minimální hodnoty projektu a nárok z poskytnuté dotace Ministerstva zemědělství na vrácenou částku by měl správně být 2 914 717 Kč a krajskému úřadu ve výši 1 290 993 Kč. Pokud by do porušení rozpočtové kázně nebyly započítány sběrače AD a část větve S16 o celkové délce 99,24 metru, nárok na vrácení částky krajskému úřadu by činil 96 940 Kč bez DPH. Znalec byl ke znaleckému posudku v hlavním líčení vyslechnut (č.l. 2015).

Z provedených listinných důkazů je třeba zmínit zejména následující:

37. Trestní oznámení podával J. J. 3.2.2016, v němž uváděl, že do žádosti o dotaci byly zahrnuty a následně zafinancovány i části stok, které byly provedeny a zaplacený již před podáním žádosti o dotaci, většinou v období roku 2006 do roku 2010. Z výše celkové dotace a délky stok, které neodpovídají smlouvě o poskytnutí dotace lze odvodit, že se jedná o neoprávněné čerpání finančních prostředků přesahující částku 5 milionů Kč.
38. Z usnesení ustavujícího zasedání zastupitelstva městyse XXXX ze dne 10.11.2010 (č.l. 382) vyplývá, že jako starosta byl zvolen Ing. J. D.. Usnesením 17. schůze rady městyse XXXX ze dne 21.12.2011 byly schváleny zadávací podmínky pro výběrové řízení na kvalifikační předpoklady zhotovitele investiční akce „Splašková kanalizace XXXX“ (č.l. 387). Usnesením 9. řádného zasedání zastupitelstva městyse XXXX konaného 6.9.2012 bylo schváleno zařazení investiční akce „Splašková kanalizace XXXX“ do rozpočtu městyse na roky 2012 a 2013 v celkové výši 72 853 000 Kč, bylo schváleno přijetí dotace ve výši 46 222 000 Kč od Ministerstva zemědělství a schválen úvěr na akci ve výši 9 milionů Kč od peněžního ústavu (č.l. 393). Usnesením 12. řádného zasedání zastupitelstva městyse XXXX ze dne 7.3.2013 bylo schváleno přijetí dotace do rozpočtu městyse na rok 2013 na akci „Splašková kanalizace XXXX“ ve výši 10 666 405 Kč od poskytovatele Kraj Vysočina (č.l. 403). Územní rozhodnutí na akci Splašková kanalizace XXXX bylo vydáno 24.10.2011 a v tomto byly uvedeny podmínky realizace této akce (č.l. 405-421). Podle smlouvy z 18.11.2011 se společnost XXXX zavázala pro městys XXXX zabezpečit kompletní inženýrskou činnost při zadání, realizaci, převzetí a kolaudaci stavby Splašková kanalizace XXXX (č.l. 422-423). Občasný autorský dozor na stavbě zajišťovala podle smlouvy z 11.6.2012 společnost Profi Jihlava spol. s r.o. (č.l. 424). Samotná smlouva o realizaci díla byla uzavřena se zhotovitelem XXXX dne 19.3.2012 (č.l. 425-428). Cena díla je 71 435 506 Kč bez DPH, což včetně DPH činí 85 722 607 Kč. Zahájení stavebních prací je stanoveno na 1.6.2012 a dokončení na 30.6.2014. Podle smlouvy o úvěru č.l. 452-453 ze dne 6.5.2013 poskytla ČSOB částku 9 milionů Kč na dofinancování investiční akce Splašková kanalizace XXXX. Na č.l. 471-620 se nacházejí jednotlivé faktury vystavené zhotovitelem XXXX. včetně zjišťovacího protokolu o provedených stavebních pracích ke každé z vystavených faktur. První faktury jsou vystaveny 3.8.2012, poslední pak 13.11.2013.
39. Materiály k dotaci poskytnuté od Kraje Vysočina se nacházejí na č.l. 700-841. Žádost o poskytnutí dotace podepsal a podával na Kraj Vysočina za městys XXXX Ing. J. D. 3.1.2013, smlouvu o poskytnutí dotace podepsal Ing. D. 17.4.2013. V této je uvedeno, že účelem je poskytnutí účelové veřejné finanční podpory z rozpočtu Kraje Vysočina na realizaci akce „Splašková kanalizace XXXX“ ve výši 10 666 405 Kč. Poskytnutá dotace byla nadvakrát vyplacena. V kopiích stavebního deníku č.l. 748-768 jsou vyznačeny údajně prováděné práce na jednotlivých větvích splaškové kanalizace, které ve skutečnosti provedeny nebyly. Krajský úřad Kraje Vysočina vydal 6.1.2016 platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 692 040 Kč a 28.1.2016 platební výměr na penále za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 632 819 Kč (č.l. 814-815). Obě částky městys XXXX uhradil 12.1.2016 a 23.8.2017 (č.l. 1986). Magistrát města Jihlavy, odbor životního prostředí, vydal dne 8.11.2013 kolaudační souhlas (č.l. 874), který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby „Splašková kanalizace XXXX“.
40. Zhotovitel stavby XXXX předložil projekt skutečného provedení (č.l. 877-895) a zákres do katastrální mapy (č.l. 897-899), ovšem těmito jsou pouze původní dokumentace od Profi Jihlava, spol. s r.o., nepravdivě je zde uvedeno, že došlo k postavení splaškové kanalizace v délce 10 951,8 metrů. Na č.l. 901 je pak uvedeno, jaké části jednotlivých větví jsou vyhotoveny z jiného materiálu oproti původnímu projektu, tedy dřívě.
41. Ze zprávy o daňové kontrole vyhotovené Finančním úřadem pro Kraj Vysočina (č.l. 930-937) vyplývá, že fyzickou kontrolou přímo na místě a následnou kontrolou kamerových zkušek bylo zjištěno, že některé části větví kanalizace neodpovídají požadovaným parametrům v projektové dokumentaci, kdy bylo zjištěno celkem 11 úseků v celkové délce 1667,75 metrů, u kterých jsou oproti projektové dokumentaci vyznačeny konkrétní rozpory. Správcem daně byla stanovena část

kanalizace, která neodpovídá projektové dokumentaci a uzavřené smlouvě o dílo, v délce 1667,75 metru. Náklady vynaložené na pořízení kanalizace v uvedené délce 1667,75 metru nejsou náklady akce ve smyslu pravidel Ministerstva zemědělství. Jako uznatelné náklady projektu byly prokázány pouze náklady vynaložené na délku kanalizace 9286,45 metru, což je rozdíl délky 10954,20 metru mínus 1667,75 metru. Parametr akce, tedy délka splaškové kanalizace v metrech, byla stanovena v intervalu od 10405 metrů jako minimální do 11499 metrů jako maximální. Nebylo tak dosaženo ani minimální hodnoty parametru 10405 metrů. Procento nedosažení minimální hodnoty parametru je 10,75% z celkem poskytnuté dotace 46 222 000 Kč, výše odvodu 10,75% činí 4 968 886,60 Kč. Odvod za porušení rozpočtové kázně byl stanoven správcem daně ve výši 4 968 887 Kč a penále za porušení rozpočtové kázně bylo stanoveno rovněž na částku 4 968 887 Kč (č.l. 1900).

42. Materiály z Ministerstva zemědělství se nacházejí na č.l. 940-1144. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství o poskytnutí dotace bylo vydáno 15.8.2012 (č.l. 940), poté ještě došlo ke změně 25.4.2013 (č.l. 942) a 17.5.2013 (č.l. 944-945). Vždy se však rozhodnutí týkalo splaškové kanalizace, kdy realizace akce je stanovena do konce roku 2013, předložení dokumentace k závěrečnému vyhodnocení akce do poloviny roku 2014, vždy je stejná též velikost intervalu, délky minimální a maximální hodnoty prováděné splaškové kanalizace. Ze sdělení Ministerstva zemědělství č.l. 939 vyplývá, že toto neposkytovalo dotace na dešťovou kanalizaci. Ze zprávy o kontrole dokumentace závěrečného vyhodnocení registrovaného projektu č.l. 1122-1123 vyplývá, že celkem Ministerstvo zemědělství na akci poskytlo dotaci ve výši 46 222 000 Kč.
43. Listiny ve svazku V. se týkají prověřování průběhu výběrového řízení na zhotovitele akce Splašková kanalizace XXXX.
44. Ve svazku VI. se nacházejí doklady poskytnuté společností XXXX Jsou zde jednotlivé vystavené faktury se zjišťovacími protokoly o provedených stavebních pracích (č.l. 1370-1434), kopie stavebních deníků (č.l. 1435-1603), doklady o dřívějších opravách vodovodu (č.l. 1605-1630) a o opravě dešťové kanalizace (č.l. 1631-1663).

Při hodnocení provedených důkazů dospěl soud k následujícím závěrům:

45. Obžalovaný Ing. J. D. přiznal, že všechny peníze poskytnuté na splaškovou kanalizaci na tuto výstavbu nepoužil. Hájí se tím, že o tomto nerozhodl sám, řešilo se to v radě městysu a bylo to po dohodě se XXXX. To, co ušetřil na splaškové kanalizaci, prostavěl na dešťové, ani to nestačilo, vzali si ještě pětimilionový úvěr. Podle něj nevznikla škoda České republice, protože byla postavena za dotační peníze kanalizace dešťová. Obžalovaný J. M. doznal, že opravdu psal stavební deník na práce, které se nedělaly. Hájí se tím, že plnil příkazy firmy. Smysl to mělo takový, aby byly papírové podklady k fakturaci, i když se větev nedělala. Dále doznal, že věděl, že celá výstavba byla financována dotacemi, ale nevěděl přesně z jakého titulu nebo od koho. Věděl jen celkovou částku.
46. Celá investiční akce stála asi 85 milionů Kč včetně DPH. Je tedy zřejmé, že takto vysoká částka nemohla pocházet pouze z vlastních prostředků městysu XXXX. Pro posouzení věci není rozhodující, že obžalovaný M. nevěděl, od jakého subjektu a přesně v jaké výši poskytnuté dotační prostředky pocházejí.
47. Svědecké výpovědi vyslechnutých svědků příliš k objasnění věci nepřispěly, nepodařilo se z nich zjistit, se kterým vedoucím pracovníkem společnosti XXXX obžalovaný Ing. J. D. domluvil, že ušetřené finanční prostředky z dotace na výstavbu splaškové kanalizace budou použity na výstavbu části dešťové kanalizace.
48. Výpovědi svědků J. D. a V. S. prokazují, že všechny podstatné záležitosti výstavby splaškové i dešťové kanalizace v XXXX byly vždy probírány v radě městysu, což může znamenat, že o

neoprávněném použití dotačních prostředků nerozhodoval jen sám obžalovaný Ing. J. D. jako starosta, ovšem na jeho trestní odpovědnost toto nemá vliv. Obžalovaný Ing. J. D. rozhodl a není důležité, jestli sám, nebo po předchozím projednání v radě městyse, nebo pouze společně s M. M., že se nebudou v plném rozsahu budovat části splaškové kanalizace, které v dřívější době již byly postavené, a takto ušetřené peníze se použijí na vybudování kanalizace dešťové. Obžalovaný Ing. J. D. musel jednat po domluvě s nějakou osobou z vedení tehdejší společnosti XXXX. Přestože se nevyjádřil k tomu, s jakou osobou z vedení společnosti jednal, jednoznačně vyloučil, že by to byl např. spoluobžalovaný M. jako nejnižší stavbyvedoucí, musela to být osoba stojící v hierarchii společnosti výše. J. M. tak vykonával to, co obžalovaný Ing. D. domluvil s výše postaveným představitelem společnosti XXXX, ovšem muselo mu být zřejmé, že údaje uvedené ve stavebním deníku jsou podklady pro fakturaci a tím i pro placení celé investiční akce.

49. Soud se proto v podstatných bodech ztotožnil s popisem skutku obsaženým v podané obžalobě. Z popisu jednání jednotlivých obžalovaných je pak dostatečně zřejmé, jak se který z nich podílel na konkrétním jednání a že mezi nimi existovala domluva v tom směru, jaké práce budou ve skutečnosti provedeny a co oproti tomu bude nepravdivě zaneseno do stavebního deníku.
50. Ani obžalovaní nezpochybňují, jaká délka původně plánované splaškové kanalizace postavena nebyla a namísto tohoto byla postavena kanalizace na dešťovou vodu, ovšem byla vydávána za kanalizaci splaškovou. Podle zásady formálního pojetí trestného činu vyjádřené v § 13 odst. 1 trestního zákoníku je naprosto zřejmé, že jednáním všech tří obžalovaných byly zákonné znaky zažalovaného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku naplněny. V posuzovaném případě se nejedná o žádnou složitost dotační problematiky, jak na toto bylo poukazováno obhajobou v závěrečných řečech, ale po skutkové stránce je zřejmé, že účelová dotace byla určena pouze na vybudování splaškové kanalizace v obci XXXX, jak zní ostatně i celý název investiční akce. Na vybudování dešťové kanalizace finanční prostředky nemohly být poskytnuty, jak vyplývá i ze sdělení Ministerstva zemědělství ČR na č.l. 969. Za této situace obžalovaní využili toho, že v dřívější době byly části splaškové kanalizace v XXXX vybudovány a obžalovaní byli vedeni vcelku logickou úvahou, že je nevhodné, aby se ta stejná splašková kanalizace stavěla podruhé. Pokud nebylo možné z dotačních prostředků postavit dešťovou kanalizaci, rozhodli se obžalovaní zfalšovat dokumentaci o prováděné stavbě, zejména stavební deník, na jehož základě byly poté vystavovány nepravdivé faktury s uvedením stavebních prací, které ve skutečnosti nebyly provedeny. Namísto splaškové kanalizace byla tak postavena kanalizace dešťová.
51. Pokud se týká výše škody způsobené jednáním obžalovaných, soud se ztotožnil s výpočtem použitým v podané obžalobě, který je maximálně výhodný pro obžalované. Do výše škody není započítána větev S18 vedoucí do nezastavěného území v minulých letech, není zde uvedena ani část větve S16 a sběrač AD. Ve vztahu k prostředkům poskytnutým Krajem Vysočina proto došlo k neoprávněnému užití finančních prostředků ve výši 1 366 933 Kč a ve vztahu k prostředkům poskytnutým Ministerstvem zemědělství neoprávněně použité prostředky činily částku 3 928 870 Kč, dohromady se jedná o užití dotačních finančních prostředků ve výši celkem 5 295 803 Kč k jiným účelům nežli byly poskytnuty. Původní výše škody vypočtená krajským úřadem na částku 1 692 040 Kč a finančním úřadem, který prováděl kontrolu finančních prostředků poskytnutých od Ministerstva zemědělství, na částku 4 968 887 Kč, tak činí celkem 6 660 927 Kč. Je zřejmé, že způsob výpočtu škody zvolený obžalobou tedy obžalované maximálně zvýhodňuje.
52. Soud je toho názoru, že je na místě vycházet z rozhodnutí o poskytnutí dotace, pokud se týká její výše a účelu. Přestože znalec Ing. P. zpracovávající znalecký posudek za znalecký ústav PROVOD – inženýrská společnost, s.r.o. uváděl, že v rozporu s metodikou poskytování dotací, tedy chybně, byly do poskytnuté dotace započteny náklady na výstavbu větve S18, není podle názoru soudu možné uvedenou částku a tím i počet metrů připadajících na výstavbu větve S18 odečítat. Tímto postupem by v krajním případě mohlo dojít až k tak absurdní situaci, že by např.

příslušným ústředním orgánem státní správy (ministerstvem) bylo rozhodnuto o poskytnutí dotace na základě žádosti, která by vykazovala naprosto zásadní formální nedostatek, např. by žádost nebyla podepsána oprávněným starostou obce, dotační prostředky by poskytnuty byly, avšak použity by byly na jiný než původně určený účel, v rozporu s rozhodnutím o poskytnutí dotace. Podle názoru soudu by v takovém případě nemohlo být řečeno, že dotace vůbec neměla být poskytnuta, je tedy nerozhodné, že poskytnuté dotační prostředky byly použity na úplně jiný účel a proto v tomto jednání není možné spatřovat spáchání trestného činu. Pokud byly dotační prostředky rozhodnutím poskytnuty na určitý účel a např. část z nich, jak je tomu v projednávaném případě, byla použita na účel jiný, jde o spáchání trestného činu úvěrového podvodu podle § 212 odst. 2 trestního zákoníku.

53. Obhajoba poukazovala na zásadu subsidiarity trestní represe zakotvenou v § 12 odst. 2 trestního zákoníku. K tomuto je třeba uvést, že městys XXXX uhradil 12.1.2016 Kraji Vysočina odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 692 040 Kč a navíc i penále z odvodu za porušení rozpočtové kázně dne 23.8.2017 ve výši 1 632 819 Kč (č.l 814-815, 1986). Tímto vznikla škoda obci XXXX, neboť uvedené finanční prostředky by mohly být použity na provoz obce a nikoli na úhradu sankcí za porušení rozpočtové kázně použitím poskytnutých dotačních prostředků na jiný než stanovený účel. Tento následek má tedy opět svůj skutkový podklad v trestném jednání obžalovaných, kteří po společné domluvě předstírali použití poskytnutých dotačních prostředků na vybudování splaškové kanalizace, přestože se toto nezakládalo na pravdě. Nelze tedy dovodit, že by vůči obžalovaným neměla být uplatňována trestněprávní odpovědnost, když v důsledku jejich protiprávního jednání byly nakonec finanční prostředky odčerpány z rozpočtu městysu XXXX. Navíc pak za porušení rozpočtové kázně u dotačních prostředků poskytnutých od Ministerstva zemědělství by měl městys XXXX uhradit částku ve výši 4 968 887 Kč a stejnou částku jako penále za neoprávněně použité prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu.
54. I když podanou obžalobou nebylo obžalovaným kladeno za vinu vybudování větve splaškové kanalizace pod označením S18, která původně vedla do nezastavěného území a na kterou by tak neměla být dotace poskytnuta, s ohledem na odstup času od poskytnutí dotace i provedenou výstavbu bylo v současné době zjištěno, že i vybudování této větve mělo svůj smysl, neboť v oblasti, do které větev S18 vede, již výstavba začíná. Soud se proto ztotožnil s výpočtem výše škody uvedeným v podané obžalobě, kdy je třeba za škodu ve smyslu § 212 odst. 2 trestního zákoníku považovat částku použitou na jiný účel nežli byla původně poskytnuta. Snad jen v případě, že by škoda způsobená jednáním obžalovaných byla výrazně nižší, řádově v desetitisících či statisících korun, za situace, když by z poskytnutých dotačních prostředků nedošlo k obohacení nějaké fyzické nebo právnické osoby, by snad bylo možné uvažovat o tom, že ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku není na místě dovozovat trestněprávní odpovědnost obžalovaných. Nicméně výše škody v tomto případě, tedy výše neoprávněně použitých dotačních prostředků, vylučuje možnost, že by jednání obžalovaných nebylo posouzeno jako trestný čin a tím by zároveň nedošlo k uložení trestu.
55. Podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim lze právnické osobě přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchán jednáním orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odst. 1 písm. a) – c). § 8 odst. 1 písm. a) – c) zákona pak stanoví, že trestným činem spáchaným právnickou osobou je protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, pokud tak jednaly osoby uvedené pod písmeny a) – d). V § 8 odst. 1 písm. a) – c) zákona jsou zahrnuti členové statutárního orgánu, osoby ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby a ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení právnické osoby. Podle § 8 odst. 3 citovaného zákona trestní odpovědnosti právnické osoby nebrání, nepodaří-li se zjistit, která konkrétní fyzická osoba jednala způsobem uvedeným v odst. 1 a 2. Toto ustanovení dopadá i na projednávaný případ, kdy soud uzavřel, že obžalovaný Ing. J. D. se dohodl s blíže nezjištěným vedoucím pracovníkem společnosti XXXX, že nebude postavena určitá část původně plánované splaškové kanalizace a

dotační finanční prostředky, které byly na výstavbu splaškové kanalizace určeny, budou použity na výstavbu části kanalizace dešťové. Tento blíže nezjištěný vedoucí pracovník společnosti XXXX musel pak dát osobně nebo zprostředkovaně obžalovanému J. M. pokyn či příkaz k tomu, aby do stavebního deníku zapisoval i práce, které se ve skutečnosti neprováděly. Takto zfalšovaný stavební deník byl mimo jiné i podkladem pro fakturaci provedených prací a pro následné vydání kolaudačního souhlasu.

56. Obžalovaní Ing. J. D., J. M. a právnická osoba společnost XXXX tak svým společným jednáním popsaným ve výroku rozsudku, kdy neoprávněným použitím dotačních prostředků způsobili Kraji Vysočina škodu ve výši 1 366 933 Kč a Ministerstvu zemědělství ČR škodu ve výši 3 928 870 Kč, tedy celkem škodu ve výši 5 295 803 Kč, což představuje ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku škodu velkého rozsahu, naplnili po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku.
57. Všichni tři obžalovaní jednali ve spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku, jejich společným úmyslem bylo použít poskytnuté dotační prostředky na jiný než určený účel a v tomto směru každý z nich vykonal odpovídající část jednání, které je popsáno ve výroku rozsudku a toto ve svém souhrnu vedlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, kterým byli uznáni vinnými.
58. Ve vztah k základní i kvalifikované skutkové podstatě obžalovaní jednali v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděli, že dotační prostředky byly poskytnuty pouze na výstavbu splaškové kanalizace, avšak tuto v určité délce nepostavili, namísto ní postavili kanalizaci dešťovou, věděli tedy, že porušují zájem společnosti na ochraně cizího majetku poskytovaného ve formě účelových dotací před jejich zneužíváním na jiný účel a porušení tohoto zájmu způsobit chtěli. Rovněž tak věděli, v jaké konkrétní výši nebyly poskytnuté dotační prostředky použity na výstavbu splaškové kanalizace, ale na výstavbu dešťové kanalizace, věděli tedy, jakou škodu svým jednáním způsobili, jinak řečeno vysokou část účelové dotace použili na jiný než určený účel.
59. Při stanovení druhu a výměry ukládaného trestu soud přihlédl ke všem hlediskům uvedeným v § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a v § 14 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. Předně je třeba při tomto rozhodování přihlížet k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. V posuzovaném případě se jedná o spáchání majetkové trestné činnosti spočívající v tom, že všichni tři obžalovaní použili finanční prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel. Je třeba si uvědomit, že namísto postavení splaškové kanalizace byly užity na postavení kanalizace dešťové, na což nebylo možné zákonnou cestou dotační prostředky získat, přestože výstavba obou typů kanalizací měla za cíl zlepšení kvality podzemních i povrchových vod v katastru městyse XXXX. Závažnost trestného činu pak vyplývá z toho, s jakou intenzitou byly naplněny znaky základní i kvalifikované skutkové podstaty spáchaného trestného činu. Přestože jednáním obžalovaných došlo ke způsobení škody ve výši 5 295 803 Kč, jedná se o způsobení škody velkého rozsahu při dolní hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Navíc pak opět nelze přehlédnout, že i když finanční prostředky získané účelovou dotací byly použity na jiný účel, jednalo se o účel velmi blízký tomu, na co byly dotační prostředky skutečně poskytnuty, nedošlo k neoprávněnému obohacení jakékoliv fyzické či právnické osoby a použití těchto prostředků směřovalo k legitimnímu zamýšlenému cíli, z hlediska trestního práva zcela nezávadnému. Způsob provedení činu pak vyplynul z faktické situace, kdy určité části splaškové kanalizace byly již v minulosti v městyse XXXX postaveny a obžalovaní se tedy nemuseli nějakým složitým způsobem na spáchaný čin připravovat nebo realizovat jakákoliv pomocná jednání ve fázi před spáchaním činu. Okolnosti, za kterých byl obžalovanými trestný čin spáchán, souvisí se způsobem provedení činu samotného, kdy soud neshledal žádné okolnosti, které by typový stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaných nějakým způsobem zvyšovaly oproti jiným běžně se vyskytujícím případům. Stejně tak ani

samotné osoby obžalovaných, kteří jsou bezúhonní, nikterak konkrétní stupeň společenské škodlivosti nezvyšují. Závěrem tedy soud shrnuje, že konkrétní stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaných se pohybuje spíše při dolní hranici typové závažnosti obdobně se vyskytujících trestných činů.

60. Paradoxně jednáním obžalovaných možná došlo i k ušetření budoucích možných nákladů, které by bylo třeba vynaložit na zprovoznění celé soustavy dešťové a splaškové kanalizace, pokud by nebyla dešťová kanalizace vybudována zároveň s kanalizací splaškovou, když by byla budována na obdobných místech pod stejnými komunikacemi, které by musely být opětovně rekonstruovány.
61. K osobám obžalovaných Ing. J. D. a J. M. bylo zjištěno, že tito doposud nebyli soudně trestáni ani projednáváni pro přešůpek, stejně tak jako obžalovaná právnická osoba společnost XXXX. Lze proto o obžalovaných fyzických osobách říci, že před spácháním trestného činu vedly řádný život, což je polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku. Oba obžalovaní se v podstatných bodech též doznali k páčání trestné činnosti po skutkové stránce, uznávají, že nejednali správně a situace se dala řešit jinak, i když jak zároveň uvádějí, vinni se necítí. Obžalovaný Ing. D. proto, že svým jednáním nezpůsobil České republice žádnou škodu a naopak postupoval hospodárně, obžalovaný M. proto, že plnil úkoly vyplývající z jeho pracovního postavení a z toho, co mu uložili nadřízení. Okolnosti přitěžující u obžalovaných soud neshledává.
62. Trestní sazba stanovená v § 212 odst. 6 trestního zákoníku činí 5 až 10 let odnětí svobody, přičemž typovou závažnost je třeba vztáhnout zejména ke způsobení škody velkého rozsahu. Po zhodnocení hledisek popsaných výše, zejména zhodnocení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu na straně jedné a osob a poměrů obžalovaných na straně druhé, soud obrátil svou pozornost na ustanovení § 67 trestního zákoníku. Podle odst. 1 tohoto zákonného ustanovení peněžitý trest může soud uložit, jestliže pachatel pro sebe nebo pro jiného úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. Termín prospěch je svým obsahem širší nežli termín škoda. Z provedeného dokazování vyplynulo, že majetkový prospěch získal městyš XXXX, kdy neoprávněně došlo k užití poskytnutých dotačních prostředků na jiný účel. Osobně se však žádný z obžalovaných neobohatil. Podle odst. 3 tohoto ustanovení jako samostatný trest může být peněžitý trest uložen, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba. Obžalovaní Ing. J. D. a J. M. jsou ve věku 60 a 64 let a nebylo zjištěno, že by se po dobu dosavadního života dopustili nějakého protiprávního jednání. Od spáchání skutku uplynulo přibližně 5 let a během této doby rovněž nebyly k chování obžalovaných zjištěny žádné negativní skutečnosti. Motiv jednání obžalovaných byl z hlediska trestního práva cílem nezávadným, a to vybudovat v obci fungující kanalizaci jak na splaškovou, tak i dešťovou vodu. Byť obžalovaný Ing. D. připustil, že v dnešní době by mohla být celá situace řešena jinak, objasnil, proč si obec nemohla vzít před lety vyšší úvěr, když zároveň na dešťovou kanalizaci nebylo možné jakoukoliv dotaci čerpat. Nelze mít za to, že by případný výkon trestu odnětí svobody mohl na obžalované působit formou převýchovy a tak, aby je vedl k tomu, že se již trestné činnosti nedopustí. Pokud soud u obžalovaných neshledává sklon k páčání trestné činnosti a dospěl k závěru, že konečný cíl jejich jednání byl z hlediska trestního práva nezávadný, přičemž při páčání trestného činu bylo pouze využito místních specifických okolností, které spočívají v již částečném vybudování splaškové kanalizace, což umožnilo tuto část nebudovat a místo ní postavit kanalizaci dešťovou, nelze hovořit o prvoplánovém páčání trestné činnosti. Soud proto dospěl k závěru, že je na místě uložit pouze a právě peněžitý trest jako trest samostatný.
63. Obžalovaný Ing. J. D. uvádí příjem přibližně 40 000 Kč čistého měsíčně, je zřejmé, že denně tak může dosazovat příjmu okolo 2 000 Kč. Tuto částku proto soud určil jako výši jedné denní sazby. Obžalovaný J. M. uvádí měsíční příjem 20 000 Kč čistého. Opět lze dovodit, že denně může dosahovat příjmu 1 000 Kč. Tato částka byla v jeho případě určena jako výše jedné denní sazby

peněžitého trestu. Peněžitý trest se ukládá ve výměře nejméně 20 a nejvíce 730 celých denních sazeb. Soud dospěl k závěru, že je na místě ukládat trest spíše při dolní hranici sazby stanovené pro tento druh trestu. Soud proto rozhodl obžalovaným uložit peněžitý trest ve výměře 80 denních sazeb, což u obžalovaného Ing. D. činí 80 denních sazeb po 2 000 Kč a u obžalovaného J. M. 80 denních sazeb po 1000 Kč. Nahlédnutím do výroční zprávy za hospodářský rok od 1.4.2017 do 31.3.2018 běžně přístupné ve sbírce listin ve veřejném rejstříku na internetu soud zjistil, že za uvedené období společnost XXXX vykazuje kladný hospodářský výsledek 13 036 000 Kč. Z tohoto lze dovodit, že denně byla schopna společnost vydělávat okolo 35 000 Kč, rozhodl proto uložit peněžitý trest ve výměře 80 denních sazeb po 35 000 Kč, celkem 2 800 000 Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku musel být u obžalovaných fyzických osob stanoven i náhradní trest odnětí svobody pro případ nezaplacení peněžitého trestu. S přihlédnutím k dosahovaným příjmům byl obžalovanému Ing. J. D. uložen v trvání 4 měsíců a obžalovanému J. M. v trvání 2 měsíců. K uložení jiných druhů trestu soud nepřistoupil, má za to, že nelze ukládat státním zástupcem navrhané tresty zákazu činnosti. Trest zákazu činnosti totiž ve smyslu § 73 odst. 3 trestního zákoníku spočívá v tom, že je odsouzenému zakázán výkon určitého zaměstnání, povolání funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis. Ing. J. D. byl ve volbách zvolen do obecního zastupitelstva městyse XXXX a poté byl zvolen do funkce starosty, kterou vykonává. Nejedná se však o funkce, k jejímuž výkonu by bylo třeba zvláštního povolení. Stejně tak obžalovaný J. M. je zaměstnán jako stavbyvedoucí, navíc v blízké době odchází do starobního důchodu. Opět nelze uvést, že by pro pracovní zařazení stavbyvedoucího bylo potřeba zvláštního povolení nebo by výkon tohoto zaměstnání měl upravovat jiný právní předpis. Proto navrhané tresty zákazu činnosti soud neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu u Krajského soudu v Brně.

O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v neprospěch či ve prospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy

Brno 1. dubna 2019

Mgr. Daniel Plšek, v. r.

předseda senátu